

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 180. Vt consummaretur scriptura dicit sitio. v. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

mus satis esse si credamus esse ventura quæ ventura prædicuntur: nisi eadem fugiamus, si mala sunt, & faciamus, si bona. Quid enim prodest credere Architecto ruituram domum nisi inde te protipias? credere medico non bibendum vinum? si interim non abstineas.

O Quam certa erit dies iudicij à Sophonia prædicta! dies omnium mortalium oculis spectanda & ab impijs certo certius expectanda, dies omnium pene prophetarum oraculis prænuntiata, vt nullo sæculo à memoria & mente fidelium posset excidere, dies illa in noua Lege rursus Evangelicis & Apostolicis scriptis multoties inculcata, dies illa in officijs Ecclesiæ sanctæ continuo representata & decantata, dies illa quæ continet omnes dies præcedentium sæculorum quandoquidem de illis tunc ratio sit reddenda, dies illa ad quam omnes dies tendunt & in qua finientur omnia tempora, & omnes dies: dies illa quæ tot præcedentibus angustijs parturit & tandem parit æternitatem dierum nunquam finiendam, dies illa quam exspectat omnis Creatura ingemiscens vt liberetur à seruitute & corruptione, quia vanitati subiecta est non volens, hoc est mutabilitati variæ obnoxia, peccatoribus, & peccatis quasi inuita seruiens: dies illa quam Ioannes Baptista præco Christi in deserto forti voce & zelo in clamabat: dies, inquam, in qua veniet ille, cuius ventilabrum in manu eius vt purget aream suam: dies illa quam Angelus Apocalypsis volans per medium cælum & habens Euangelium æternum annuntiat sedentibus super terram, insonans. *Time te dominum, time te Dominum quia venit hora iudicij eius: dies illa quæ per excellentiam sacris in codicibus appellatur, Dies Domini, quia tunc Dominus suam ostendet potentiam, iustitiam, dominium vindictamque erga impios. O diem magnum & amarum valde.*

§. 180. *Vt consummaretur scriptura dicit sitio. vi28.*

Cum immediate dixisset Euangelista, Christum Dominum in passione sua impleuisse omnes prophetias, figuras, mysteria, scripturas, sacrificia, atque promissa quæ de ipso scripta dictaque essent, superaddit, quasi adhuc pauca complenda nimirum sitim Christi & ipsammet mortem de quibus etiam propheta prædixerant. De qua siti non est mirum si credamus fuisse in Cruce immanem quippe ex tanta emissionem sanguinis, & vi tormentorum, ex longa & lenta morte corpus Domini exhaustum erat & exinanitum. *Arui aiebat David tanquam testa virtus mea & lingua mea adhasit faucibus meis;* Christus in cruce voce miserabili exclamauit, *sitio*, nullus tamen misertus est ei, & hoc cor Virgiueum haud dubie nouo dolore transf-

S

uer-

erberauit, cum ipsa in Crucem non posset ascendere, quod velle, vè
saltem fluentibus lacrymis linguam aridam vel tantillum refocillaret.

O Sitis Domini Iesu in Cruce intemperantem in me appetitum bibendi
mortifica: Tu linguam proprii doloris & tormenti haec us fere expe-
tem amarius, quam Fulvia Antonij linguam Ciceronis aciculis confixisti
cum tam patiens clamauit de te, *Sitis*. **O** Consummatio tormentorum,
nobis ingens causa gaudiorum in æternum. *Potest tamen adhuc alia causa*
cogitari cur ita dixerit Dominus, nempe supernaturalis & vehementer at-
dens in ipso zelus, quo sitiebat gloriam patris & ad voluntatis eius imple-
tionem: anhelabat, vti enim aiebat, meus cibus est vt faciam voluntatem
eius, qui misit me, ita & potus eius erat dicere ea quæ Patri placerent. Hinc
vt Cervus ad fontes aquarum, sic anima Iesu à primo instanti anhelabat ad
Crucem: *baptismo,* inquebat, *habeo baptizari & quomodo Coardior vsque iam*
perficiatur, Sitiebat & nostram salutem, lacrymas pœnitentium, & conuer-
sionem animarum. Cur enim, vt explicat D. Bernardus, oblatum poculum
noluit bibere, nisi quia aliam aquam bibere cupiebat, sicut offendentibus
cibos discipulis, alium inquit habeo cibum manducare. **O** Domine Ie-
su excita obsecro in me lacrymas compunctionis, quibus cor tuum sub-
dum refrigerem, antequam in morte lingua mea marcescat.

§. 181. *Vas autem erat positum aceto plenum, v. 29.*

Tantam inimicitiam, quantam in Christum Iudæi conceperant, ne-
mo vnquam vel credere potest vel exercere. Statutum erat vt damnati a-
romatico ac dulci potu reficerentur, quo suas obliuioni pœnas darent,
sed isti sceleratissimi vinum hoc bonum biberunt, & Christo acerbissimam
confecere potionem ex aceto & felle mixtam quam virulento suo corde
excogitarant, & illam potionem sponte sua posuerant & secum portarant
in tormentum maius Christi, casu quo peteret hauustum ad sitim leuan-
dam in mortis hora. non ignorantes ardentem eius sitim futuram ex diu-
turna inedia, nam à Cœna nihil gustarat & per se ex raptatione conti-
nua, ad diuersa loca & tribunalia, ex corporis exhausti vitium agitatio-
ne & excarnificatione, ex sanguinis effusione copiosa in Oliuarum hortu,
ad columnam flagellatione, coronatione spinea, gestatione crucis, Cru-
cifixione. In huius ergo maligni vas & pessimi potus consideratione S.
Augustinus super Ioannem ait, quod purum, quod mundum, quod lym-
pidum in Synagoga erat, iam desierat & in fœces acetumque commuta-
tum erat: atque ideo nihil aliud Christo nisi fel acetumque ad bibendum
Syna.